

Acteurs tonen kwetsbaarheid

● Halina Reijn en Barry Atsma geven zich bloot

Door Ab Zagt

'Je bent een hoer van je emoties. Eigenlijk stel je hele leven in dienst van het toneel'. Halverwege de documentaire *Bloot* van Paul Cohen en Martijn van Haalen doet Halina Reijn deze ontboezeming. Ze is op dat moment druk bezig met de repetities van *Husbands*, een toneelbewerking van de gelijknamige Amerikaanse filmklassieker van John Cassavetes. Reijn neemt alle vrouwenrollen voor haar rekening. Het verhaal over drie mannen die de dood van een vriend verwerken zit vol met heftige scènes, waarin de vertolkers diep in hun eigen ziel moeten tasten.

Hun inspiratiebronnen zijn zeer divers. Halina Reijn put onder meer uit de ongelukkige liefdes uit haar leven, Barry Atsma vond veel baat bij de directheid van zijn geestelijk gehandicapte oudere broer. Roeland Fernhout werd in dezelfde periode geconfronteerd met zijn ernstig zieke moeder die hij regelmatig aan de telefoon heeft.

In de tussentijd worden de

hoofdrolspelers door de makers soms genadeloos aan de tand gevoeld over kwesties als de echtheid van acteren, de twijfel die altijd op de loer ligt en de intensiteit van het beroep. De kijker krijgt een prima indruk van hoe ingrijpend de Vlaamse regisseur Ivo van Hove zijn acteurs op de proef stelt. Sommige scènes gaan heel ver.

Vooraf Halina Reijn krijgt het zwaar te verduren als zij door de mannen op diverse manieren wordt gekoeioneerd en misbruikt. Geen wonder dat zij na zo'n zware repetitie thuiskomt met het gevoel: "Ik ben niemand meer, ik ben een lege zak."

De aanleiding om de film te maken was het 25-jarige bestaan van Toneelgroep Amsterdam. Het komt zelden voor dat een theatergezelschap buitenstaanders in de gelegenheid stelt om zo uitgebreid achter de schermen te kijken. Aanvankelijk is ook te bespeuren dat een paar acteurs Roeland Fernhout en Hans Kesting met name moeite hebben met de pottenkijkers.

Gaandeweg worden de makers van *Bloot* ook geconfronteerd met

hun eigen werkopvatting. Is hun benadering ook niet een vorm van acteren? Na verloop van tijd doen de acteurs ook steeds meer aan zelfreflectie. De opgefokte sfeer voor een voorstelling met veel uitbundig lachen en hard praten vond Atsma in het verleden ook nogal een uiting van aanstellerij, waar hij een hekel aan had. Maar nu hij zelf in een zware voorstelling is beland begrijpt hij deze aanpak beter dan voorheen. Reijn: "Vergelijk het maar met een orkest dat de instrumenten stemt voor het begin van een concert."

Het Uur van de Wolf: *Bloot - Een film over acteren*. 23.00-24.00 uur op Nederland 2

◀ Halina Reijn laat haar kwetsbaarheid zien in *Bloot*.

Foto: Archief DvH